

ROBAYS, Edward van (Egem 2 februari 1855 – Barhamas 30 mei 1906).

Werd tot priester gewijd op 22 mei 1880 en was leraar aan het Sint-Lodewijkscollege te Brugge. Onder principaal Hendrik Rommel ontwikkelde Van Robays een intense samenwerking met Jules Delorge, leraar aan het **Klein Seminarie van Roeselare**, om de wiskundige vaktaal in de humaniora te vernederlandsen (in het licht van de taalwet van 15 juni 1883 op het officieel middelbaar onderwijs). Toen **Guido Gezelle** in oktober 1885 bij een voor-

dracht te Tielt over **Leonardus L. de Bo** de opstandige **studentenbeweging** bekritiseerde, nam hij afstand van de dichter.

Van Robays was betrokken bij zowel *Rond den Heerd* als *Biekorf*. Als spilfiguur in de besprekingen rond de oprichting van *Biekorf*, raakte hij betrokken bij de redactie van de *De Vlaamsche Vlagge*. In 1890 nam hij de plaats van **Emiel Demonie** over in het geheime genootschap **Swighenden Eede** dat *De Vlaamsche Vlagge* leidde en waarmee hij daarvoor ook al verschillende malen contact had gehad. Zijn slechte verhouding met de Brugse bisschop, Mgr. **Johannes Faict** deed hem echter op 24 november 1892 beslissen om in te treden bij de jezuïeten en anderhalf jaar later vertrok hij naar India om er tot aan zijn dood te blijven werken.

LITERATUUR: P. Allossery, *Onze Westvlaamsche zendelingen*, 1926; – P. Boxtaele, ‘Rond den Heerd en de Nederlandse wiskundige vaktaal’, in *WT*, jg. 17, nr. 3 (1957), kol. 133-138; – L. en L. Vos-Gevers, *Dat volk moet herleven. Het studententijdschrift De Vlaamsche Vlagge 1875-1933*, 1976; – L. Gevers, *Bewogen Jeugd. Ontstaan en ontwikkeling van de katholieke Vlaamse studentenbeweging (1830-1894)*, 1987.

ILLUSTRATIE(S), zie: *Biekorf*.

ROMAIN VANLANDSCHOOT* EN CLAUDE DUHAMEL